

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 1To/3/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5620010121
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 06. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Liptáková
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2022:5620010121.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Moniky Liptákovvej a sudcov JUDr. Vladimíra Kuráka a Mgr. Anny Mihálikovej, na verejnom zasadnutí konanom 7. júna 2022 prejednal odvolanie prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš, č.k. 3T/25/2020-263 z 11. októbra 2021 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie prokurátora z a m i e t a , pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš, č.k. 3T/25/2020-263 z 11. októbra 2021 bol obžalovaný S. D. uznaný vinným zo zločinu ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Tr. zák. a prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. e) Tr. zák. na skutkovom základe, že:

dňa 14.9.2019 asi o 01.57 hod. pred prevádzkou Route 66 nachádzajúcou sa na Garbiarskej ulici č. 627 v Liptovskom Mikuláši napadol Q. R., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom G. XX, okres J. Q. tak, že ho oboma rukami chytil za kapucňu mikiny, ktorú mal oblečenú, a najprv ho päťou pravej ruky udrel do tvárovej časti hlavy, pričom ho zasiahol v oblasti ľavého líca, potom ho pravou nohou kopol do zadnej časti tela a keď Q. R. miesto skutku opustil, tohto vyhľadal a zastihol pred Katolíckym domom na Belopotockého ulici č. 721/1 v Liptovskom Mikuláši, kde najprv U. U., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom G. XXX, okres J. Q., ktorý Q. R. sprevádzal, udrel dlaňou pravej ruky do tvárovej časti hlavy, pričom ho zasiahol v oblasti ľavého líca, čo priviedlo jeho pád na zem, aby následne zaútočil aj na Q. R. tak, že päťou pravej ruky ho udrel do tvárovej časti hlavy, pričom ho zasiahol v oblasti ľavého líca pod okom, čo priviedlo jeho pád na zem, čím mu podľa znaleckého posudku spôsobil pomliaždenie lícnej oblasti vľavo a zlomeninu kĺbového výbežku dolnej čeľuste vľavo s posunom do strany a obmedzil Q. R. v obvyklom spôsobe jeho života po dobu najmenej 49 dní.

Za to súd u obžalovaného podľa § 44 Tr. zák. upustil od uloženia súhrnného trestu podľa § 42 Tr. zák., pretože trest odňatia slobody uložený obžalovanému rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš, č.k. 2T/82/2018-375 zo dňa 7.10.2019, v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline, č.k. 1To/19/2020-447 zo dňa 8.9.2020, právoplatným dňa 8.9.2020, podľa § 155 ods. 1 Tr. zák., § 38 ods. 4, § 37 písm. h), § 41 ods. 1 Tr. zák., ktorým mu bol uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 6 rokov so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák., pokladá na ochranu spoločnosti a nápravu páchatel'a za dostatočný.

Zároveň podľa § 287 ods. 1 Tr. por. uložil obžalovanému povinnosť nahradiť poškodenému Q. R., nar. XX.X.XXXX v J. Q., trvale bytom G. XX, okres J. Q., škodu vo výške 2 228,60 eur.

Citovaný rozsudok nenadobudol právoplatnosť, pretože bol napadnutý odvolaním prokurátora. Zo zápisnice o hlavnom pojednávaní zo dňa 11.10.2021 (č.l. 245-252 súdneho spisu) vyplýva, že

obžalovaný sa vzdal práva podať odvolanie za seba, ako aj za oprávnené osoby, splnomocnenec poškodeného sa vzdal odvolania a prokurátor sa k možnosti podať opravný prostriedok nevyjadril.

Dňa 15.10.2021 prokurátor doručil okresnému súdu odvolanie proti výroku o treste rozsudku okresného súdu v neprospech obžalovaného, elektronicky i osobne (na č.l. 255-257, 261-262 súdneho spisu). Z písomných dôvodov odvolania vyplýva, že výrok rozsudku okresného súdu, ktorým podľa § 44 Tr. zák. upustil od uloženia súhrnného trestu, nepovažuje za správny, nestotožňuje sa ani s dôvodmi rozhodnutia súdu prvého stupňa, ani závermi, ku ktorým na ich základe dospel. Súd v odôvodnení napadnutého výroku okrem iného konštatoval, že v tejto súvislosti vzal do úvahy postoj obžalovaného k spáchanej trestnej činnosti, prihliadol na vzájomný pomer pohľadujúcich a priťažujúcich okolností. Záverom tiež konštatoval, že zvýšiť už obžalovanému právoplatne uložený nepodmienečný trest odňatia slobody v inej trestnej veci nie je potrebné jednak ani s odkazom na individuálnu prevenciu, jednak ani vo vzťahu k spoločnosti ako celku. Nesúhlas s uloženým trestom prokurátor odôvodňuje špeciálnou recidívou na strane obžalovaného, s odkazom na jeho kriminálnu, ako aj priestupkovú minulosť, nepochybne účelové správanie sa odsúdeného vo výkone nepodmienečného trestu odňatia slobody uloženého mu v inej trestnej veci, ako aj domnienku, že zákonná požiadavka umožňujúca podmiennečné prepustenie odsúdeného z výkonu nepodmienečného trestu odňatia slobody na slobodu pri zločinoch až po výkone dvoch tretín trestu nemôže byť v súvislosti s ukladaním trestu objektívne posúdená a vyhodnotená v prospech páchatel'a. Nesporný benefit je obžalovanému poskytovaný už v rámci ukladania súhrnného trestu vo všeobecnosti, nakoľko ukladaný výsledný trest je pravidelne preukázateľne výrazne nižší, než aký by ho bol býval postihol v prípade ukladania samostatných trestov. Vo vzťahu ku kriminálnej minulosti obžalovaného dal do pozornosti skutočnosť, že obžalovaný sa aktuálne podrobuje výkonu nepodmienečného trestu odňatia slobody v súvislosti so spáchaním skutku kvalifikačne prakticky totožného so skutkom žalovaným. Z odpisu registra trestov obžalovaného ďalej vyplýva, že ďalšie jeho trestné stíhanie vedené pre prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zák. bolo zastavené v súvislosti so schválením zmiernu prokurátorom. Z výpisu z ústrednej evidencie priestupkov bol opakovane riešený a postihnutý pre priestupok proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d) zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, pri páchaní ktorého použil brachiálne násilie. Vo svetle uvádzaného možno vysloviť dôvodnú obavu v otázke náležitej aplikácie zásad individuálnej represie a kolektívnej prevencie vo vzťahu k osobe obžalovaného. K nepochybne účelovému správaniu sa obžalovaného vo výkone nepodmienečného trestu odňatia slobody podotkol, že pri vidine podmiennečného prepustenia sa obžalovaným zvoleným spôsobom správa podstatná časť odsúdených. Vo svetle uvádzaného javí sa, s akcentom na požiadavky zásad individuálnej represie a kolektívnej prevencie, rozhodnutie okresného súdu o treste neadekvátne priaznivým pre obžalovaného. Pre dôvody vyššie konkretizované, s prihliadnutím na ust. § 321 ods. 1 písm. e) Tr. por. navrhol odvolaciemu súdu, aby vo výroku o treste zrušil rozsudok okresného súdu a podľa § 322 ods. 1, 3 Tr. por. vo veci sám rozhodol.

Súčasťou spisu je aj vyjadrenie obžalovaného k odvolaniu prokurátora (na č.l. 272 súdneho spisu). Obžalovaný uviedol, že prokurátor je zaujatý voči jeho osobe a spochybuje jeho doterajšie správanie vo výkone trestu, pričom ide o hodnotenie správania osobami s pedagogickým a psychologickým vzdelaním, ktoré sledujú jeho nápravu vo výkone trestu. K tvrdeniu prokurátora, že je špeciálny recidivista, s poukazom na jeho kriminálnu (aj priestupkovú) minulosť, uviedol, že je prvýkrát vo výkone trestu odňatia slobody a predtým bol súdne trestaný iba jedenkrát. Trestnú činnosť nespáchal v krátkej dobe a má k nej kritický postoj. Za to, že päťkrát prekročil rýchlosť, ho nemusí prokurátor odsudzovať ako kriminálnika a recidivistu. Naopak, poďakoval okresnému súdu za zdravý a neodsudzujúci rozsudok.

Odvolanie prokurátora, ako aj vyjadrenie obžalovaného boli doručené ostatným stranám trestného konania.

Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní prokurátor krajskej prokuratúry v konečnom návrhu žiadal, aby odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. e) Tr. por. zrušil rozsudok Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp.zn. 3T/25/2020 z 11.10.2021 vo výroku o treste a podľa § 322 ods. 1, ods. 3 Tr. por. sám vo veci rozhodol, a to tak, že obžalovanému uloží primeraný a zákonný súhrnný trest. Obhajca obžalovaného navrhol odvolanie prokurátora zamietnuť ako nedôvodné, pretože obžalovaný už má uložený primeraný a zákonný trest.

Krajský súd, ako súd odvolací, predtým, ako začal plniť svoju preskúmvaciu povinnosť podľa § 317 Tr. por., zistil, že odvolanie prokurátora bolo podané riadne a včas, v lehote stanovenej § 309 Tr. por., oprávnenou osobou (§ 307 ods. 1 písm. a/ Tr. por.), na to určenom súde a obsah odvolania spĺňa náležitosti stanovené v § 311 ods. 1, ods. 2 Tr. por.

Krajský súd zároveň zistil, že nedošlo k vzdaniu sa práva na podanie odvolania alebo k vzatiu odvolania späť, a preto odvolací súd nepostupoval podľa § 316 ods. 1 Tr. por.

V zmysle ust. § 317 ods. 1 Tr. por. na podklade odvolania prokurátora odvolací súd preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie (vo výroku o uloženom treste), ako aj správnosť postupu konania, ktoré tomuto výroku predchádzalo. Mal pritom na zreteli aj povinnosť prihliadnúť na chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Po preskúmaní rozsudku súdu prvého stupňa v rozsahu a z dôvodov podaného odvolania prokurátora odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie prokurátora nie je dôvodné.

Pokiaľ sa týka dôkaznej situácie, je potrebné zo strany krajského súdu uviesť, že obžalovaný S. D. na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie o svojej vine podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por., ktoré okresný súd uznesením podľa § 257 ods. 7 Tr. por. po zistení stanoviska prokurátora a splnomocnenca poškodeného prijal. Z uvedeného dôvodu sa dokazovanie na súde prvého stupňa vykonalo len v súvislosti s výrokom o treste a o náhrade škody. Vzhľadom na tento procesný postup sa odvolací súd otázkou viny nemohol zaoberať, nakoľko v tejto časti je rozhodnutie okresného súdu právoplatné.

Vo vzťahu k rozhodnutiu o treste a jeho výmere prvostupňový súd vykonal dostatočné dokazovanie zákonným spôsobom, rešpektujúc zásady stanovené zákonom tak pre vykonanie dôkazov, ako aj ich hodnotenie (§ 2 ods. 10, 12 Tr. por.).

Súd prvého stupňa rozviedol svoje skutkové a právne úvahy vo vzťahu k výroku o treste, ktoré si odvolací súd osvojil v plnom rozsahu a v podrobnostiach na ne aj vo svojom rozhodnutí odkazuje. Na tomto mieste krajský súd opätovne pripomína, že v dvojinstančnom súdnom konaní rozhodnutia súdu prvého stupňa a nadriadeného súdu tvoria jednotu a v prípade, ak si nadriadený súd osvojuje správnosť záveru napadnutého rozhodnutia súdu prvého stupňa, je potom jeho úlohou zamerať sa na riešenie odvolacích námietok.

Primárne treba uviesť, že v predmetnej veci mal súd splnené formálne podmienky pre uloženie súhrnného trestu podľa § 42 ods. 1 Tr. zák. Inak povedané, vyhlásenie odsudzujúceho rozsudku prvostupňového súdu zo dňa 7.10.2019 predstavuje právnu skutočnosť, v dôsledku ktorej prichádzalo do úvahy uloženie trestu podľa § 42 ods. 1 Tr. zák. podľa zásad pre uloženie súhrnného trestu za celú zbierajúcu sa trestnú činnosť, t.j. za skutky zo dňa 14.8.2017 a 14.9.2019. Preto pri rozhodovaní o treste prichádzal do úvahy aj postup podľa § 44 Tr. zák., t.j. upustenie od uloženia súhrnného trestu. Vtedy súd súhrnný trest neukladá, ale tento postup volí práve so zreteľom k už uloženému skoršiemu trestu za inú časť trestnej činnosti toho istého páchatela. Ide o situáciu, že skôr uložený trest súd považuje za dostatočný k splneniu jeho účelu vo vzťahu k trestnej činnosti obžalovaného spáchanej neskôr. V predmetnej trestnej veci bol takýto trest uložený rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš, č.k. 2T/82/2018-375 zo dňa 7.10.2019, v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline, č.k. 1To/19/2020-447 zo dňa 8.9.2020, právoplatným dňa 8.9.2020.

Uloženie súhrnného trestu je pre páchatela výhodnejší postup, pretože má povahu jednotného trestu a navonok sa v podstate nelíši od trestu ukladaného za jeden trestný čin, resp. za viac trestných činov v spoločnom konaní. Pri hodnotení závažnosti zbierajúcej sa trestnej činnosti je nevyhnutné zhodnotiť závažnosť každého zo zbierajúcich sa trestných činov. Závažnosť a nebezpečnosť konania pre spoločnosť je rámcovo vymedzená trestnou sadzbou, ktorú zákon určuje pre ten-ktorý trestný čin. Zákonnosť trestania tak vyžaduje, aby súd určil páchatelovi za stíhané trestné činy zákonný trest, ktorý však musí súčasne zohľadňovať podstatné zvláštnosti konkrétneho prípadu, teda musí ísť o trest adekvátny okolnostiam konkrétneho prípadu. Pri individualizácii trestu súd musí vhodným spôsobom zohľadniť všeobecné kritéria demonštratívne ustanovené v § 34 ods. 4 Tr. zák., najmä spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a osobu

páchateľa. Tieto kritéria nemožno hodnotiť izolovane, ale vo vzájomnej súvislosti, bez preceňovania alebo podceňovania niektorého z nich. Zároveň je ich potrebné hodnotiť ku stavu rozhodovania o treste.

V posudzovanom prípade podľa názoru krajského súdu bolo potrebné porovnať okolnosti, ktoré boli rozhodujúce pre ukladanie trestu S. D. v skoršom rozsudku, a okolnosti existujúce v čase rozhodovania súdu v predmetnej veci. Pri skoršom odsúdení súd ukladal S. D. úhrnný trest za dva trestné činy - zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Tr. zák. a prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zák., spáchané formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák., pri prevahe priťažujúcich okolností podľa § 38 ods. 4 Tr. zák. (§ 37 písm. h/ Tr. zák.), čo malo vplyv na zvýšenie dolnej hranice zákonom ustanovenej trestnej sadzby v spojení s § 41 ods. 1 Tr. zák. (spáchal viac trestných činov) a trest ukladal v upravenej trestnej sadzbe od 6 do 10 rokov. Aktuálne je predmetom konanie obžalovaného s rovnakou právnou kvalifikáciou ako zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Tr. zák. a prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. e) Tr. zák., pri prevahe poľahčujúcich okolností podľa § 38 ods. 3 Tr. zák. (§ 36 písm. l/ Tr. zák.), čo má vplyv na zníženie hornej hranice zákonnej trestnej sadzby a súd by obžalovanému ukladal trest v trestnej sadzbe 4 až 8 rokov. Za predpokladu ukladania súhrnného trestu podľa zásad pre ukladanie úhrnného trestu podľa § 41 ods. 2 Tr. zák. za celú zbíhajúcu sa trestnú činnosť obžalovaného by súd ukladal trest pri prevahe poľahčujúcich okolností (§ 38 ods. 3 Tr. zák.), pričom asperačná zásada by mala vplyv len na výšku hornej hranice upravenej trestnej sadzby 4 až 10 rokov a 8 mesiacov. Z toho vyplýva, že trest uložený skorším rozsudkom vo výmere 6 rokov z pohľadu celej zbíhajúcej sa trestnej činnosti nebol uložený na samej spodnej hranici trestnej sadzby. Porovnaním uvedených okolností majúci vplyv na ukladanie trestu, ale aj následkov spáchanej trestnej činnosti a spôsobu jej vykonania, krajský súd dospel k záveru, že aktuálne stíhaná trestná činnosť je menej závažná (vzhľadom na povahu zranení a dobu obmedzenia poškodeného v obvyklom spôsobe života) ako trestná činnosť, za ktorú bol obžalovanému už uložený trest odňatia slobody vo výmere 6 rokov. Na tomto základe konštatuje, že okresný súd správne vyhodnotil povahu spáchaných trestných činov, ich závažnosť, postoj páchatel'a k spáchanej trestnej činnosti, vrátane jeho osoby a možností jeho prevýchovy ako kritérií spolupodieľajúcich sa na individualizácii trestu a inak by tieto skutočnosti nevyhodnotil ani krajský súd. Preto odvolací súd konštatuje, že výrok rozsudku prvostupňového súdu o upustení od uloženia súhrnného trestu zodpovedá stavu veci a zákonu. Takéto rozhodnutie rešpektuje zásady pre ukladanie trestov podľa § 34 ods. 1, ods. 4 Tr. zák., pretože trest uložený skorším rozsudkom možno pokladať na ochranu spoločnosti a nápravu páchatel'a za dostatočný a primeraný vo vzťahu k celej zbíhajúcej sa trestnej činnosti. Postoj páchatel'a trestnej činnosti - prejavená ľútosť nad konaním, ospravedlnenie sa poškodenému, ale aj jeho správanie vo výkone trestu odňatia slobody - prejavovaný kritický postoj k spáchanej trestnej činnosti, aj podľa krajského súdu patrí k celkovému hodnoteniu osoby obžalovaného a v tomto štádiu preukazuje dobré možnosti nápravy.

Pokiaľ prokurátor namietal špeciálnu recidívu, je pravda, že obžalovaný má sklony k násilnej trestnej činnosti. Je však potrebné dodať, že jeho kriminálna minulosť nie je tak závažná. V odpise z registra trestov má záznam o skončení jedného trestného stíhania zmierom prokurátora zo 6.2.2018 za skutok z 23.6.2017, právne kvalifikovaný ako prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zák. Ďalej súd eviduje spáchanie dvoch priestupkov proti občianskemu spolunažívaniu za skutok zo 14.9.2016 a 22.3.2019. Tieto postihnutia sú dôkazom, že obžalovaný pred spáchaním trestnej činnosti nevedol riadny spôsob života. Treba však zdôrazniť, že na prevýchovu obžalovaného v minulosti nebolo pôsobené výkonom trestu odňatia slobody ani iným druhom trestu v trestnom konaní. Do výkonu trestu sa obžalovaný dostal až v súvislosti so skorším odsúdením za časť zbíhajúcej sa trestnej činnosti. Ak má súhrnný trest povahu jednotného trestu, možno tvrdiť, že u obžalovaného ide o prvý výkon trestu odňatia slobody v trvaní 6 rokov. Úvahy prokurátora o účelovom správaní sa obžalovaného vo výkone trestu odňatia slobody sú predčasné a v tomto štádiu trestného konania zbytočné, keďže podmienky pre podmienené prepustenie sú zákonom riadne stanovené a osobitne skúmané. Hodnotenie správania sa obžalovaného vo výkone trestu odňatia slobody však pre účely rozhodovania o treste je žiaduce, pretože je súčasťou hodnotenia osoby obžalovaného k momentu rozhodovania súdu.

Nakoľko sa odvolací súd v celom rozsahu stotožnil s odôvodnením napadnutého rozsudku, ktoré je presvedčivé a úplné, odkazuje na jeho nasledujúcu časť:

„Nepochybne, trestná činnosť, za ktorú bol obžalovaný uznaný za vinného, je závažnou trestnou činnosťou s následkami na zdraví poškodených a tieto skutočnosti súd nezľahčuje. Na druhú stranu však súd zvažuje primeranosť druhu a výmery trestu odňatia slobody, ktorý bol za ňu uložený skorším

rozsudkom, a tiež, či je dôvodné sa domnievať, pokiaľ by bol obžalovaný za celú trestnú činnosť stíhaný v jednom trestnom konaní, že by súd dospel k inému záveru o uloženom treste, než je záver o nepodmienečnom treste odňatia slobody vo výmere 6 rokov. Súd je presvedčený, že už trest uložený skorším rozsudkom vo výmere 6 rokov, ktorý je uložený po zvýšení dolnej hranice zákonom ustanovenej trestnej sadzby (v dôsledku prevahy priťažujúcich okolností pri skoršom odsúdení) je primeraný a spravodlivý za celú zbíhajúcu sa trestnú činnosť. Z vykonaného dokazovania na hlavnom pojednávaní, najmä z hodnotiacich správ je zrejmé, že už tento trest u obžalovaného dostatočne splní svoj účel, najmä, že obžalovanému bráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti, vytvára podmienky na jeho prevýchovu a vedie ho k tomu, aby preukázal, že je schopný do budúca viesť riadny život. Z týchto dôvodov mal súd za to, že nepodmienečný trest odňatia slobody uložený vo výmere 6 rokov so zaradením do ústavu na výkon s minimálnym stupňom stráženia vzhľadom na vyššie uvedené okolnosti (spochybujúce v osobe obžalovaného, jeho prejavenej ľútosť ku skutku a k poškodenému, k doteraz spáchanej trestnej činnosti a jeho správanie sa počas výkonu trestu odňatia slobody) je dostačujúci a pre zachovanie účelu generálnej prevencie, ale najmä individuálnej prevencie nie je nevyhnutné ho viac navyšovať a u obžalovaného dostatočne splní zákonom požadovaný účel. Bude záležať len na samotnom obžalovanom a jeho správaní sa, aby preukázal nielen súdu, svojmu okoliu a celej spoločnosti, ale aj sebe, že je schopný viesť riadny život a dobrodenie v podobe upustenia od uloženia súhrnného trestu si oprávnene zaslúžil.“

Odvolací súd preskúmal aj správnosť konania, ktoré predchádzalo napadnutému rozsudku, a taktiež nezistil žiadne pochybenia. Nakoľko nezistil ani chyby, ktoré odvolaním neboli vytýkané a ktoré by boli takej povahy, že by odôvodňovali po právoplatnosti rozsudku podanie mimoriadneho opravného prostriedku, a to dovolania na základe ust. § 371 ods. 1 Tr. por.

Na základe týchto skutočností potom krajský súd, ako súd odvolací, odvolanie prokurátora podľa § 319 Tr. por. zamietol ako nedôvodné.

Toto rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.